

عطر سبزه

پژوهش‌هایی پیرامون زیارت عاشورا

عنوان: نام پدیدآور: عطر سیب سرخ: پژوهش‌هایی پیرامون زیارت عاشورا	موضوع: زیارت‌نامه عاشورا -- نقد و تفسیر
به کوشش: موسسه فرهنگی قرآن و عترت پیامبر اعظم (ع) ساری؛ ویراستار علمی: علی اصغر زکوی.	موضوع: Criticism, interpretation, etc. -- Tenth of muharrian prayer.
حصصات: ۱۳۹۶. نشر سردار شهید طوسی.	موضوع: زیارت‌نامه عاشورا -- مقاله‌ها و خطابه‌ها
مشخصات ظاهری: ۲۰۰ ص.	موضوع: Tenth of muharrian prayer * Addresses, essays, lectures.
فروست: مجموعه مقالات ۳۰.	شناسه افزوده: زکوی، علی اصغر، ۱۳۴۴ - ویراستار
شابک: ۷۰ ۹۷۴۰۱ ۷۸-۰	شناسه افزوده: موسسه فرهنگی قرآن و عترت پیامبر اعظم (ع)
وضعیت فهرست: سی: فیپا	رده‌بندی کنگره: ۱۳۹۶ / م۸۵ / ۶۰۴۲۲ / BPT۷۱
یادداشت: کتابخانه	رده‌بندی دیویی: ۲۹۷ / ۷۷۷
	شماره کتاب‌شناسی ملی: ۴۸۷۳۷۹۰
عنوان کتاب: مرثیه: پژوهش‌هایی پیرامون زیارت عاشورا	
بد کوشش: موسسه فرهنگی قرآن و عترت پیامبر اعظم (ع) ساری	
ناشر: نشر سوره	
شورای نظارت: دکتر محمود ایوبی، دکتر شمس‌الدین، دکتر زینب السادات حسینی، محمدعلی دیانی، دکتر محمود دیوبند، دکتر علی‌اکبر زکوی، دکتر محمود شارع‌پور، دکتر حکیمه السادات شریف‌زاده، دکتر محمداسمه عیاسمی طوسی، دکتر مصطفی کمال‌جو، دکتر مصطفی معلمی، دسر رمض، مهدوی آزادبختی، دکتر سید علی هاشمی خانباسی، دکتر محمد یوسف‌پور	
طرح‌بندی محتوا: محمدعلی دیانی	طراح جلد و صفحه‌آرایی: حسن علی‌پور
جذب مقالات: سعید قاسمی طوسی	
ویراستار علمی: دکتر علی اصغر زکوی	
امور فنی و ویراستاری ادبی: محمدعلی دیانی - سعید قاسمی طوسی	
نویت چاپ: اول - پاییز ۱۳۹۶	
قیمت: ۱۷.۰۰۰ تومان	
چاپ و صحافی: مجتمع چاپ افست زارع	
با سپاس از همراهی‌های: سید محسن دانش‌پژوه، ابراهیم مقدسی و معاونت فرهنگی مؤسسه آموزش عالی امام باقر (ع) مازندران	

دیباچه (زیارت حشر) ۹ دکتر سیاوش حق جو

سندشناسی

بررسی سندی زیارت عاشورا ۱۳ حجت الاسلام دکتر سید حسین حسینی کارنامی

روایت شناسی

تأملی بر زیارت عاشورا در آئینه روایات ۲۷ حجت الاسلام ابوالقاسم طاهری

زیارت عاشورا و دلایل اهمیت آن ۳۹ حجت الاسلام شعبان تازه کام

مفهوم شناسی

حلیا : اویر اباعبدالله و ثارالله ۴۹ حجت الاسلام دکتر سید علی هاشمی خانعباسی

بررسی رابطه «سلم» با عبودیت و مالیه برمسأله سنخیت ۵۹ دکتر مهران رضایی - حجت الاسلام ناصر یوسفی - زهرا تبری

تأملی در زیارت عاشورا با تاکید بر جهوه «لن حاربکم» ۶۹ حجت الاسلام دکتر محمد اسماعیل قاسمی طوسی

بررسی معنای وار «بی انت و امی» ۸۳ دکتر محمد هادی یدالله پور

تبیین «مقام محمود» بر مبنای سوره سراء و زیارت عاشورا ۹۱ حجت الاسلام دکتر محمود دینانی - محمد علی دینانی

معناشناسی و شاخصه های «محبای محیا محمد و آل محمد» ۱۰۵ حجت الاسلام دکتر محمود ابوترابی

تحلیلی بر عبارت «ممانی ممات محمد و آل محمد» ۱۱۹ دکتر صادق حیدری

مروری بر دلایل اهمیت «لعن» و تقدم آن بر «سلا» ۱۲۱ دکتر عباس یخشنده بالی

تبیین ابعاد مختلف «سجده» در زیارت عاشورا ۱۳۱ حجت الاسلام دکتر محمد باقر محمدی لایینی

کتاب شناسی

معرفی کتاب هایی پیرامون زیارت عاشورا ۱۵۱ سلمان حبیبی

پیموست ها

زیارت عاشورا ۱۷۳

زیارت اربعین ۱۸۱

ترکیب بند محتشم کاشانی ۱۸۵

زیارت حشر

■ دکتر سیاوش حق جو | دانشیار زبان و ادبیات فارسی و عضو هیأت علمی دانشگاه مازندران

زیارت، دیدار است به امام معصوم، همیشه زنده است؛ پس ما به دیدار امام می‌رویم.
حشر کھین ما در منار او است از آنرو چون باز می‌گردیم با حشر بزرگ خویش که ما را بدو و به
سوی او می‌خوانند زندگی می‌کنیم.

دنیا زندان مومن است و بهشت از رهایی از زندان؛ زیارت، وقت رهایی است و مومنی که همیشه در
حضور امام است همیشه رهاست.

اگر دیگران رهایی از چرخه تکراری رنج را در بهر خویشتن به خویش می‌دانند و از صحن خانه خود
به در نمی‌روند، زائر را به محشر خویش از خویشتن بی‌درد و نفس او را در آستانه قربان می‌کنند. او
«من» خویش را در مأمن زیارت امام از دست می‌نهد. این است که رهاست.

کسی که به امید شناخت خویشتن، به جوف نفس فراموشد، راه‌های دراز می‌برد، از کوه‌های
بلند می‌گذرد، دریاها می‌سپرد، هزاران بار در گل می‌نشیند هزاران بار آتش می‌بیند و می‌گیرد، چون
به بهشت «من» برین خویشتن می‌رسد، باغ‌های آغوش گشوده و غله‌های چشم انتظار را «از خویشتن
پر می‌کند» و در جایگاه آرام «من» فرود می‌آید؛ او با یافتن «من» خوشتر است؛ عجب
چگونه در «من» مانده ای رستگار تواند شد؟

برد آن خم ابرو ز کنشتم سوی محراب
چه بیارند کسانی که در عین فتح، مغلوبند.

اما آن‌که به امید رسیدن به امام خویش، در «راز گل سرخ» شناور می‌شود، او را از من خویش گذر
می‌دهند تا به حرم امن و امان امام برسانند و «مجاور»ش کنند. او نمی‌رود او را می‌برند، او عبد است او
را چه به اختیار تا فعلی از او سرزند تا بوی «من» از آن آید؟

چه بسا کسان که از من گذشتند و خداوند آنان را در زمره خویش در آورد.
 اگر حسین علیه السلام را نیازی به سلام رهروان نباشد، که او به کمال خویش است، رهروان با سلامی که بر او می کنند خویش را در او جاودان می سازند؛ یعنی خویشتن را در آستانه او قربان می کنند.
 اگر حسین علیه السلام قاتلین خویش را بخشوده باشد و از خروش رهروان بر ستمگران عاشورا، او را آرامی افزون نباشد، که او به تمکین خویش است، رهروان با یاد آن داغ‌ها به یاد می آورند که نه فقط سربه گندمی پوشیده نرو نیاورند که از باغ‌های دروغین خویشتن هجرت کنند.
 اگر حسین علیه السلام را نازی به تقرب رهروان نباشد، رهروان، رهایی خویش را در قرب او می یابند؛ اگر چه یابنده ای نیست وقت رهایی هست.

اما حسین علیه السلام بر آنگاه خدایان دروغین بی احساس بی تفاوت نیست؛ او را شادی هست، رضایت هست؛ و او از شادی شیعه شاد می شود، شادی شیعه در رهایی اوست. فرموده اند؛ خداوند بزرگ‌ترین اندوه ما را در این خاکدان پست قرار داده
 زیارت دیدار است. در زیارت زمان و مکان نیست؛ زیرا محضر آن که زیارتش می کنند به شرف او از زمان و مکان برتر است؛ پس زائر هر دم که پرسد «آیا می روند، مسافران را، شهیدان را، کاروانیان را می بیند»
 زائر آداب‌دان است مودب است عشق، آموزگار است؛ این است که وقتی به محضر امام خود در می آید «هیچ بی ادبی از او سر نمی زند». او با امام خود صادق است ماورای همه قرارداده‌ها. او با امام خود صادقانه سخن می گوید آن‌جا دیگر چیزی از او پنهان نشده که اسیر هزارتوی آدمی خوار کذب باشد.
 اگر شیعه می گوید که خداوند اجر ما را بدین مصیبت باز دارد، از پارادوکسی عبور می کند که متمسکین بهشت «من» از آن به حیرت می مانند. او بر انگاره آدم خویش هر روز قربان می شود و اجر او با امام خویش محشور شدن است آن‌جا که وحوش بر صورت رحل خویش محشور می شوند و هرکسی را به سوی انگاره خود فرا می خوانند.

نوشته شد در سحرگاه روز شهادت امام ابو جعفر محمد تقی جواد
 که هزاران سلام بر او و خاندانش باد.